

חד מן חבריא

לעת ערב יהי אור

דרך השם אמר הרמחל,
בדרך חיים הווה נמהל
טיפת אורות וקצת מהרל
מעורר ומדליק תורה בעמל.

סדר ראשון עובר ביזע
סדר שני עולה ביגע.
וכטל שמים תורת איש
הדר מזור לנפש מחיש

וביום פרו ורבו בימים
לעת ערב בשש ושלושים
לקח מטר בכנס מורעף
הוד קדומים לשבת נטף

וכך מדור אל דור עוברת
תורה אל אכסניה שלה מחזרת
עם אלף קשיים מעשה שטן
יום יום בא, חדש המבחן.

חול ועפר, אבן וסלע
עין ילטוש אורב לבלע
אך כותל מגן לבית המדרש
חומת מבצר ואין נואש.

עת טיח נופל וחשמל נעלם
אין איש ישועה בפה נאלם
לחש בקול יקריא ימציא
שאינו בקי זכה להוציא

עת שביבי אור הפציעו על עיר המזרח
עת אור לישרים מן החושך זרח
עלה ארי מן הכרם נושע
להנחיל בחיריו תורת מורשה

ממדרש חברון למקום חוברה
ממקום מוסרה להדרת מסירה
מן היישוב החדש למקום הישן
נסך תורה מלוא הקנקן.

חבר בחור, מעט מזעיר
עלו ביקשו פניך האר
עלו וביקשו קורת מחסה
שורה מן הכרם אומר ועושה

בקצה השורה, בחדר בודד
מן הגן ירד, איש הנווד
מסור אלי חבר, עלה ושבת
תורת אמת בשפה משיבת

עת גדל המדרש ונדד
בחדר קטן ישב בדד
דלת מכאן ופתח משם
וצדק כהן מאיר מבושם.

צעירי הצאן וכפירי הכולל
איש איש בדרכו מתנהל.
ונופך הדר על כולם מטיף
ניצוץ ולהב בטוב מרעיף.

לא נפקד גם עת לצרור ישע בחיים עלו במזמור כיפור וגליל, בקעה וסיני אהה אלי, אהה אללי.	תורת עבר בחיל ההווה אוחזי מגן צינה ורובה בכל מסד מרכב או אוהל שולף מעלה כנביא בחבל
רק טיף טיפה, זרזיף ניחומים בלב שבור ישועת חיים קץ ותכלה לכל נאבל לקץ ימים יעמדו לגורל	הוד והדר כריח לבנון בחיר ומודע ובעוצם שריון דרום וצפון, בכל זנוח בכל אשר, תשאנו הרוח

משם החריף ועלה הזמן בהדר חבורה בדיבוק נאמן מאור ישועה לנטפי טבת ולישע הדס עיניה נושאת	אלול מעטיר בתורה ומוסר אורי וישעי סליחה ושאר נפש עולה מתוך התהום, יחיד, קהל וכל הלאום
אדר לאדרת בכפל יועד ובשפת אמת תיכון לעד חרות לחרות סמכה אל נכון ומשם נספרה לקהל בהמון	בעשרים ושביעי דורש ושואל מסלע סיני אל מלכות ישראל ברטט ניגון של עולם נושן הרשעה כולה כלה כעשן
את הכל שוזר, עת הכל בורר על הכל ובכל צחות ידבר וכחוט השני, כבריח תיכון תפארת שבת לעד תיכון	ומעת כפרה וקידוש לבנה בישע מינים אל צל השכינה לרגל עולים לתשועה אדירה ומשם אין קץ לשמחת התורה

קבלת רננה ודרשת הילכה'
ברנן ריקוד ודברי הלכה
בשיר ומזמור, ומזמור וגם שיר
מפציע האור, הנה הוא נהיר

וממעגל אל מעגל, שונה בשנה
רובד על רובד עולה לבנה
באיש, ברוח ובשדה התפוח
ועלום תיעלם גזירת הנפוח

נושא פרי עשוי הענף
גפן אדרת פורשת כנף
כמותו פירות פזורים עשויים
מעין תורת א-לקים חיים
דור לדור ישבח תהילות
ולעת דודים עיניים כלות

ולעת כזאת, עין שיבה
חדש ימינו, עת ישיבה
עת הוקרה לאיש פארים
מוגשת בזאת מנחת בוגרים.